

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Stk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 7020200709
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7020200709.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Elena Berthotyová, PhD. a prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD., v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): T. U., narodený XX. T. XXXX, bytom A. XXX/X, X., proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Rampová 7, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. E0291958 z 29. septembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. novembra 2020, č. k. 10Sa/29/2020-23, ECLI:SK:KSKE:2020:7020200709.1, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“, alebo „krajský súd“) uznesením z 26.11.2020, č. k. 10Sa/29/2020-23, ECLI:SK:KSKE:2020:7020200709.1, podľa § 98 ods. 1 písm. d/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. E0291958 z 29.09.2017, vydaného v blokovom konaní.

2. Správny súd skonštatoval, že žalobca podal žalobu oneskorene, pričom vychádzal zo zistenia, že na bloku na pokutu (tvoriaceho prílohu žaloby), ktorým bola sťažovateľovi uložená bloková pokuta vo výške 50 €, je vyznačený dátum 29.09.2017, ako aj z kópie záznamu o preverení škodovej udalosti z rovnakého dňa. Zákonná dvojmesačná lehota na podanie správnej žaloby podľa správneho súdu plynie od oznámenia rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, v tomto prípade od vydania pokutového bloku. Nakoľko správnu žalobu doručil sťažovateľ správne súdu elektronicky až dňa 27.09.2020, urobil tak zjavne oneskorene, po uvedenej lehote, ktorá márne uplynula dňom 30.11.2017.

3. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

II. Kasačná sťažnosť

4. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca v tom čase zastúpený advokátkou včas (po predchádzajúcom spočítaní lehoty najskôr zo zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19; a potom počas konania pred Centrom právnej pomoci o ustanovenie advokáta v zmysle § 71 S.s.p.) kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby sa napadnuté uznesenie správneho súdu zrušilo a vec sa mu vrátila na ďalšie konanie. Tvrdil, že odmietnutie žaloby vyplynulo z nesprávneho právneho posúdenia krajským súdom.

5. Poukázal na § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a § 2 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), a tvrdil, že poučenie o opravnom prostriedku, ktoré dostal zo strany správneho orgánu, podľa ktorého môže podať žalobu na súd, je nedostatočné do tej miery, že ho oprávňuje podať správnu žalobu na súd vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, odkedy sa dozvedel o obsahu rozhodnutia. Argumentoval tým, že v poučení chýba údaj o tom, na ktorý súd a v akej lehote sa sťažovateľ môže obrátiť.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III. Konanie pred kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je nutné ako nedôvodnú postupom podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

Podľa § 97 S.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

Podľa § 181 ods. 1 S.s.p., musí fyzická osoba alebo právnická osoba správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 181 ods. 4 S.s.p., zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

8. Vychádzajúc z ustanovenia § 181 ods. 1 S.s.p. žalobca musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy.

9. Prekluzívne lehoty na podanie správnej žaloby sú tradičným inštitútom obmedzujúcim právo na prístup k spravodlivosti. Právna úprava lehôt je tak súčasťou „stanoveného postupu“ domáhania sa práv, ktoré uvádza čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Legitímnymi cieľmi, ktoré obyčajne stoja za pozadím konkrétnej úpravy lehôt, bývajú riadny výkon spravodlivosti a predovšetkým právna istota.

10. Námietky sťažovateľa proti nedostatočnosti poučenia o možnosti súdneho prieskumu rozhodnutia, ktoré neobsahovalo údaje, na ktorý súd a v akej lehote sa sťažovateľ môže obrátiť, z čoho údajne malo vyplývať jeho oprávnenie na podanie žaloby vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, odkedy sa dozvedel o obsahu rozhodnutia, považuje kasačný súd za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Zo Správneho poriadku ani zákona o priestupkoch nevyplýva, že by bolo povinnou náležitosťou rozhodnutia orgánu verejnej správy poučovať účastníka konania ešte i o lehote a mieste na podanie správnej žaloby. S ohľadom na jednoznačne ustanovenú procesnú lehotu v Správnom súdnom poriadku kasačný súd nevidí priestor na aplikáciu všeobecnej premlčacej lehoty.

11. Kasačný súd poznamenáva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný už uznesením z 30.03.2021 sp. zn. 8Asan/3/2021, ECLI:SK:NSSR:2021:7020200601.1 rozhodol o kasačnej sťažnosti rovnakého sťažovateľa s podobnou argumentáciou vo veci s porovnateľným procesným vývojom a výsledkom, a preto konajúci senát kasačného súdu v súdenej veci vychádzal aj z tam uvedených záverov.

12. Vzhľadom na uvedené kasačný súd rozhodol podľa § 461 S.s.p. tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

13. Kasačný súd poznamenáva, že vzal na vedomie oznámenie právneho zástupcu sťažovateľa z 12.01.2022 o ukončení právneho zastupovania sťažovateľa, no s ohľadom na návrhovú a argumentačnú koncentráciu kasačného konania, jednoduchosť veci, i zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania nevyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatku jeho právneho zastúpenia, ale po oboznámení sa s vecou pristúpil k vydaniu uznesenia, ktorým dal sťažovateľovi meritórnú odpoveď na jeho sťažnostné body.

14. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko sťažovateľ nebol úspešný a dôvod pre priznanie náhrady trov konania žalovanému nezistil.

15. Senát kasačného súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.